

Miért eszi féreg a szőlő tövét?

Nagy csapása volt a bortermelő palóc-vidékeknek, mikor a filoxéra egész gazdaságukat tönkretette. Akkor keletkezhetett a következő Krisztus-monda is:

Egyszer szüret volt. Termésre nem lehetett panasz, mert csak úgy húzták lefelé a nehéz szőlőgerezdek a venyigéket. Volt is öröm széltében. Jókedvűen dalolva szedték a szüretelők a szőlőt, csak úgy hangzottak a víg lármától a hegyek. Hallgatta Péter apostol, hallgatta egy darabig a mulatozás zaját, ő is részt szeretett volna venni a szüretben, azért meg is kérte az Urat, engedné el őt a szüretre, hadd mulassa ki egy kissé magát. Elbocsájtotta Krisztus az apostolt, gondolta magában: hadd csináljon magának egy víg napot.

Péter el is ment. De igen jól érezhette a szüreten magát, mert eljött az este, Péter még mindig nem talált haza. Várta az Úr, várta, de bizony az apostol nem mutatkozott. Lefeküdt hát Krisztus, mert megunta a várakozást. Nyomban el is aludt. Hát reggel felé csak nagy dörömbözés veri föl Krisztust álmából. Kimegyen kaput nyitni, hát látja, hogy akkor jön vissza kedves tanítványa a szüretről. Igen jó kedve volt Péternek, látszott is rajta, hogy megivott egy kis bort.

— No! Hogy mulattál Péter?

— De sajnálhatod Uram, hogy te idehaza maradtál! Ugyan jól mulathattál volna. Igen bő termés van. Nagyon vígak az emberek, folyik a bor, mintha öntöznék.

— Hát azután volt-e eszükben az embereknek, hogy meg is köszönjék az Istennek az áldást?

— Azt nem mondhatnám. Nem igen emlegették ott az Istent. Hacsak az az ember nem, a ki a sok bortól részeg lett és az árokba feküdt. Az beszélt ugyan sok mindent, de bizony bántságodra ne essék, biz az inkább káromkodott.

Miért eszi féreg a szőlő tövét?

Írta: Ismeretlen szerző

2018. december 09. vasárnap, 08:17 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 07:56

— Hát jól van Péter. Csak aludd ki magad.

— Csak arra kérlek Uram, hogy jövő esztendőre megint elmehessek a szüretre, mert nagyon jól éreztem magamat.

— Felőlem elmehetsz Péter, amikor csak jól esik.

Várta is Péter a következő esztendőben az őszt nagyon. Mikor azután eljött a szüret ideje, egy este megint jelenti az Úrnak, hogy ő elmegyen, csak hagyja nyitva a kaput, mert csak megint reggel jön haza, miért háborgatná őt. Ráhagyott Krisztus mindent. Péter elsietett. De a nap még napnyugtára se ért, már újra otthon volt Péter. Igen a szemébe volt húzva a kalapja és rosszkedvűnek látszott.

— De hamar meguntad a vigasságot Péter! — szólt szelíden az Úr.

— Dehisz Uram, nincs vigasság sehol. Mintha temetőben járna az ember, olyan a szőlőskert mindenfelé. Az emberek kétségbeesetten járnak, tördelik a kezüket, mert féreg rágta meg a szőlő tövét, még a tőke is elszáradt, nemhogy gerezdet hozott volna.

— Emlegetnek-e most engem az emberek?

— Hej Uram! Te tudod. Minden sóhajtásuk a te neveddel kezdődik és panaszukkal ostromolják az eget, mért hozta ezt a csapást rájuk.

— Azért, hogy megtudja a gyalgó ember, miben nagy az Isten neve.

Miért eszi féreg a szőlő tövét?

Írta: Ismeretlen szerző

2018. december 09. vasárnap, 08:17 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 07:56

Forrás:

Magyar Földművelő 1911. 14. évfolyam 8. szám 4.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/MagyarFoldmuvelo_1911/?query=sz%C3%BCret∓pg=59&layout=s